

י"ל ע"י
מערכת ממשיכים להלחם
שע"י קנמפ אורו של משיח
גן ישראל באה"ג

חודש מר-חשוון < עלון מס' 1 (130)

ב"ה

ממשיכים להלחם

• ה'תשע"ב

ממשיכים להלחם
פותרים בסערה!

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

הצדעה
ביד שמאל
לרבי שליט"א
מלך המשיח

מיומנו של חז"ל

מצדיע אני בעצם מראה את ההתבטלות שלי לרבי שליט"א, היינו, שכרגע אני מוסר את עצמי לחלוטין בלב ונפש, יותר אין לי רצונות משלי, כל החיים שלי זה הרצון של המלך, ויותר מזה: להפוך את הרצונות שלי לרצונות של הרבי מה"מ שליט"א.

זה הנקודה הראשונה שתפסתי בקעמפ השנה, למלך יש פקודות ותקנות, והתפקיד שלנו זה להתבטל ולקבל על עצמי 'להצדיע' בלי רצונות אישיים. אני מקווה שהנקודה הזו לא תברח ממני כל החיים...

טוב, כבר מאוחר צריך ללכת לישון על מנת שיהיה לי כוחות ליום העמוס שמצפה לי מחר...

המשך יבוא...

קעמפ אודו של משיח | יום ראשון | חדר 217 | השעה 1:20 בלילה.

אני כותב את היומן הזה מלא בהתרגשות, אני פשוט לא מאמין שהיום עוד הייתי בבית, אני כבר מרגיש בעולם אחר לגמרי, יש כל כך הרבה שוני בין החיים של התלמוד תורה ושל הבית, לחיים האלוקיים והגאולתיים שיש בקעמפ.. ואני יסביר.

הייתי רוצה לכתוב יותר על המסדר הראשון: (את האמת שממש התרגשתי, כבר שנתיים שלא הייתי במסדר...) כשהמג"ד הכריז "10 שניות כניסת גנרלים, הצדעה ביד שמאל לרבי שליט"א מלך המשיח!" התחלתי לחשוב על המילים האלו - 'הצדעה ביד שמאל לרבי שליט"א מלך המשיח!' ומה זה בעצם אומר? שאנחנו החיילים של המלך - הרבי מה"מ שליט"א, וכל החיים שלנו זה הפקודות וההוראות שלו (וכמובן והפקודה העיקרית להיות 'מונח' בהבאת המשיח).

דבר נוסף שצד את תשומת ליבי הוא במילים: 'הצדעה לרבי שליט"א מלך המשיח' - מה מבטאת 'הצדעה'? וחשבת, שכשאני

המפ"ל שלמה חיים שמולביץ

זה היה באחד הלילות האחרונים. ישבתי במשרד 'ממשיכים להלחם', ונברתי בארכיונים המרתקים. לא יכולתי להתאפק, ופתחתי בקריאת עלוני ממשיכים להלחם מהשנים הקודמות.

פתאום שמתי לב לדבר מעניין: כל העלונים הראשונים במשך השנים מתחילים בערך אותו דבר. כאילו מישהו פשוט עשה 'העתק-הדבק'.

"הקעמפ הזה לא נגמר לעולם, עכשיו הוא רק מתחיל, עד שלא נפעל את ההתגלות של הרבי מלך המשיח שליט"א - לא ננוח ולא נשקוט לעולם!"

ואז חשבתי לעצמי: "מה!? גם המערכת שלנו תעשה את אותו דבר? גם עכשיו נכתוב ש'קעמפ פ"א לא נגמר אף פעם', ונמשיך הלאה במרוצת החיים?"

לא!!! קמתי ממקומי, והחלטתי. אנחנו לא נוותר! זו תהיה באמת המערכת של ההתגלות! כך ששנה הבאה מערכת 'ממשיכים להלחם' תכתוב עמוק עמוק מתוך הגאולה. חיילים! באורו של משיח לא הולכים לישון! זו לא רק סיסמא, זוהי העבודה שלנו! כל עוד לא הבאנו בפועל את הגאולה האמיתית והשלמה, אי אפשר ללכת לישון בשקט! אחרי קעמפ של 'מונחים בהבאת המשיח', אי אפשר להמשיך עוד בגלות. חייבים לעשות לזה סוף!

"כמו שלמה מולכו גם אנחנו בקעמפ נשבענו, לא ננוח לא נשקוט נעשה הכל, דבר אחד ויחיד עומד מולי התגלות הרבי שליט"א נאו להביא!"

מתעצב, המפ"ל שלמה חיים שמולביץ

**"יש לומר שהמקדש
דלעתיד.. יתגלה
תחילה בהמקום שנסע
מקדש וישב שם בזמן
הגלות (בית רבינו
שבבל) ומשם יועתק
למקומו בירושלים"**
(קונטרס בית רבינו שבבל)

**נבשיכים
להלחם**
הדושיע

**עריכה: מנחם גר-צדק
עיצוב ועימוד: חיים פיס
כתבים: יוסקה של הפונדק. מ. מלאך.
דוד נחלאווי. מרינה רושצ'ה.
ניהול מערכת: זכריה בן אחיקם**

יהודים בלובלין בתקופתו של ה'חווה'

נושאים פרות והנה הגאולה קרבה, אך לבסוף לא עלה בידו. לאחר מכן גילה לתלמידו הקרוב שהאנשים הפשוטים שבעם היו מוכנים לגאולה, אך דווקא 'אנשי המעלה' עיכבו אותה, שכן בשל מעלתם כל אחד מהם אמר 'אני אמלך'...

בפעם השנייה החווה ניסה לעשות זאת יחד עם ידידו ר' מענדלי מרמינוב, הם החליטו לייחד ייחודים במשך חמש שבתות רצופות, כדי להמשיך לעולם את חמשת חלקי נשמתו של משיח צדקנו, אך בשבת השלישית ר' מענדלי מרמינוב חלה ומצבו היה אנוש ביותר. או אז הבינו שמעשה שטן מקלקל את הניסיונות לקירוב הגאולה.

בפעם החמישית, שהוזכרה בהתחלה, קבע ה'חווה' לכוון על כך ביום ראש השנה, בתקיעת שופר.

לצידו היו רבי קלונימוס קלמן ורבי נפתלי הירץ מברז'ן, ויחד איתם התפללו מרחוק רבי ישראל בקו'ניץ ורבי מנחם מענדל ברמינוב.

ראה הצדיק ברוח קדשו שאין די בכך, והזמין אליו בדחיפות את רבי מנחם מענדל מקוסוב, אך כאן עיכב השטן ובלחץ חסידי רבי מנחם מענדל הוא נשאר בעיירתו, ושלח את בנו ר' חיים להחליפו.

לאחר התקיעה בשופר, עליה סופר בהתחלה, אמר ה'חווה' שסיום הייחודים והבקשה הגדולה לגאולה תהיה דווקא ביום שמחת תורה.

חלפו ימי הדין, והנה מגיע יום חג הסוכות. וכמה שהחסידיים התאמצו להביא הגאולה, כך התאמץ השטן כמה שיותר. המגיד מקו'ניץ חלה ביותר. משעה לשעה הלך מצבו והדרדר, עד שבערב חג הסוכות השיב את נשמתו ליוצרה, משאיר את ה'חווה' לבד במערכה.

הגיע יום שמחת תורה. בית המדרש עמוס בחסידיים, כולם יודעים את גודל השעה, ומצפים בכליון עיניים להתגלות הגאולה העתידה, בטוחים היו ברבם ובמלחמה אותה הוא מנהל.

ואכן ה'חווה', לא איכזב. בקול ובשמחה אמר הוא לחסידיו "אם יהיה לנו שמחת תורה שמח, יהיה לנו תשעה באב שמח..."

בכך מתכוון לומר - השמחה תקרב את ביאת המשיח, תביא את הגאולה. ובבוא הגאולה לא יהיה הצום בתשעה באב...

החסידיים

שמחים ורוקדים, מתלהבים ושרים. ניגון רודף ניגון, והשמחה פורצת גדר. זה היה תחושה של עקשנות, התמסרות, כולם היו מונחים - בכל רגע, בכל חג ובכל החג להביא את משיח.

אבל כנראה שהקב"ה רצה אחרת, ובאותו ליל שמחת תורה פרצה שריפה בברז'ן בבית הכנסת של רבי נפתלי הירץ, ובבית הכנסת בקראקוב נפלה אבן גדולה וניפצה את החלון הגדול של בית הכנסת. הדבר גרם בלבול גדול אצל המתפללים וכך הקיץ הקץ על הנסיונות להביא את משיח באותם המקומות.

ובלובלין ה'חווה' נמצא מוטל ברחוב סמוך לביהמ"ד על ידי אחד מתלמידיו. ע"פ דבריו הס"מ הצליח להפילו דרך החלון הגבוה שבחדרו. חצי שנה שכב ה'חווה' חולה במיטתו עד שבתשעה באב החזיר את נשמתו לבוראו...

זהו אך טיפה מן הים מסיפורו של ה'חווה' מלובלין רבי יעקב יצחק הלוי הורביץ - שהוא וכמוהו עוד רבים בהיסטוריה היו מונחים כל ימי חייהם בהבאת המשיח. המשך סיפורו של ה'חווה' וסיפורם של מונחים נוספים בעז"ה בעלונים הבאים....

מצבתו של החווה מלובלין

לדמותו של

מזנח

החווה מלובלין

בתורות הגויים ל"ע) בלבוש מהודר שאמר לו בגיחוך: 'גם אני סיימתי ש"ס ופוסקים כמוך, אך כעת התקדמתי' (ח"ו) והריני לומד את חוכמות העולם, גם אתה ראוי שתעשה כך'...

הדברים זעזעו את האברך הצעיר, שלא הבין איך יהודי שלמד וסיים את כל הש"ס והמפרשים, הדרדר לכזה מקום שפלו?.. הלך לארון הקודש ושפך את ליבו במקום. לפתע נגלה לעיניו חיזיון מופלא, היה זה אביו שאמר לו: "אל תפחד! סע לרובנה, שם תמצא את דרך האמת!"

באותה תקופה רב העיר רובנה היה המגיד ממעזריטש. כשהגיע החווה מלובלין לעיר, נחרד לשמוע כי המגיד נפל למשכב וכי הוא חולה אנוש. מיד הלך למקווה, טבל בכוונה, והתפלל בתחינה נרגשת לרפואתו של המגיד.

ממש באותם רגעים המגיד החל להראות סימני התאוששות. החווה, שהתפלל בדביקות עוד לפני שהספיק לנוח מעמל הדרך, נפל מתעלף על מדרגות המקווה מרוב תשישות. המגיד שהרגיש בכך אמר לחסידיו: "מהרו והצילו נפש מישראל". וכך ניצלו חייו של ה'חווה' ברגע האחרון.

ה'חווה' מלובלין התאמץ רבות בימי חייו בדרכים שונות ונסתרות להחיש את בוא הגאולה, ובמקרים אחדים - הדברים הגיעו כמעט לכדי מסירות נפש. אבל למרות הכל הוא לא נרתע, והמשיך בניסיונותיו לקרב את הקץ.

הניסיון הראשון היה על ידי ה'חווה' לבדו. הצדיק החל בתפילות וייחודים קדושים, ומבקש היה את קץ הגלות. לזמן קצר היה בטוח שאכן מאמציו

ראש השנה. בית המדרש של לובלין תקע"ה. דממה אוהזת בתלמידים, רעד עובר בקירות ההיכל. רגע השיא של היום הקדוש מחלחל בליבות כולם. השנה, כך נראה, יהיה פה משהו מיוחד.

"תקיעה!" מצווה החווה מלובלין. בעל התוקע רבי דוד'ל מקרב את השופר אל פיו. מלחמה היא בשטן עצמו, אותו מבקש הרב להעביר מן העולם. אך השופר נדם.

שוב נשמע קולו של הרבי, - "תקעו! רחמנא (הקב"ה) אמר תקעו!"

רק סיים הצדיק דבריו, ותיכף נשמעו התקיעות צלולות וברורות. ניצחון קטן בדרך לניצחון הגדול. בסעודת החג אמר הצדיק - "הקטרוגים גדולים, אבל אנו חושבים, שמה שלא נעשה בכוח השופר נעשה בכוח השמחה בתורה".

זה היה רבי יעקב יצחק הלוי הורוביץ, ה'חווה' מלובלין.

כבר מגיל צעיר היה נראה על הצדיק שעדין לגדולות. פעם העיד על עצמו שבהיותו ילד עלה בדעתו לחבר פירוש על 'סדר קדשים'.

אל המגיד ממעזריטש הגיע בחיפוש דרכו בעבודת ה', לאחר שלא מצא את סיפוקו בתורת הנגלה בלבד.

מסופר שפעם התהלך בחוצות העיר, בדיוק לאחר שסיים לימוד מעמיק בש"ס ופוסקים כשמצב רוחו מרומם. לפתע פגש משכיל (יהודי שהלך ללמוד

הנל

התחיל ביום קיצי ובהיר בתחילתו של חודש אייר אי שם באחד ממשרדי אורו של משיח בעיר הקודש צפת.

ליד שולחן הישיבות התאספו מנהלי הקעמפ הנרגשים שאך זה מונו לתפקידם ולאחר לחיצות ידיים הדדיות וטעימה מהכיבוד שהוגש לשולחן, החלו היושבים לרקום את מהלך הקעמפ הצפוי:

"הקשיבו!" פתח הגנרל פרידמן את הישיבה תוך שהוא מביט לתוך עיני כל אחד מהנוכחים. "לפנינו מספר נושאים חשובים העומדים על הפרק וזקוקים להכרעה בדחיפות".

"ראשית כל", המשיך אותו המג"ד פיזם, ואז עצר לרגע לקחת ביס מהביסקוויט שהיה בידו לפני שהמשיך ואמר: "עלינו לקבוע את התפריט שיוגש לחיילים ולצוות במהלך הקעמפ, וגם להזמין בדחיפות אוכל נורמאלי למשרד במקום הביסקוויטים העבשים האלו!!!", אמר המג"ד, תוך שהוא רץ לכיוון הפח ויורק את שארית הביסקוויט היבש.

"מה פתאום!" התפרץ המפ"ל שמולביץ בקול נזעק: "קודם כל עלינו לקבוע את נושא הקעמפ, ורק לפי זה אנחנו נקבע איך ייראה כל הקעמפ!!!".

"סלחו לי ידידי", קטע אותו המפ"ל חיים יהודה, "אך חושבני שראשית חובה עלינו לדאוג לכך שהשנה יהיה לצוות מירסים ראויים שיפעלו ללא רבב, בקעמפ דאשתקד לא היה ברשותי מירס והשתעממתי מאוד כל משך הקעמפ!!!". התאונן

בקול בוכים.

"ממש לא! צריך קודם לדאוג לשדרג את הציוד לצוות הבכיר - משרוקיות חשמליות, במקום הרגילות שהורסות את הגרון, וטאבלטים, במקום הקלסרים הישנים שהורסים את היד!!! " זעק המג"ד לנדא ממקומו בקצה השולחן.

"ייתכן והוויכוח הזה היה ממשיך עוד זמן רב אלמלא קטע אותו הגנרל פרידמן בקולו: "דממה!!! כל הדברים אכן חשובים ועוד נדון בהם, אבל דבר ראשון עלינו לקבוע את זמן הקעמפ והמיקום שלו, ורק לאחר מכן נוכל לדון בשאר הנושאים בבוא העת. בעז"ה השנה צפויים להשתתף בקעמפ כאלפיים וחמש מאות חיילים, למישהו יש רעיון למקום שיכול להכיל את כולם ברווח?".

"בטח!" קפץ שוב המפ"ל שמולביץ. "אצלינו בבית-שאן יש מלא אנשים מכניסי אורחים שמאוד ישמחו לארח אצלם בבית חיילי צ"ה, אפשר לחלק את החיילים בין כל הבתים, ואת המסדרים לעשות אצלינו בחצר, היא ענקית!!!" סיים בהבטחה.

"חוששני שהורים לא יישו לשלוח את ילדיהם להתארח בבית שאינו מוכר". פסל הגנרל דביר את ההצעה תוך שהוא מחווה בידו תנועת ביטול.

"למה שלא נחלק את הקעמפ לכמה קמפוסים כמו בשנים עברו?" שאל המג"ד גבאי.

"בגלל שאז הצוות לא מפסיקים לריב מי יהיה בגדולים ומי בקטנים, וגם בגלל שלא מצאנו עוד מנהל מטבח נוסף חוץ ממני מוריס" פסל

גם את ההצעה הזו הגנרל דביר, ומיד המשיך ואמר: "אבל לעשירות דעתי אני מציע, שהשנה נטיס את כל החיילים ל770 והקעמפ כולו יתקיים אצל הרבי מה"מ שליט"א!!!".

"מצויין!!" הצטרפו מיד בתרועות גם המג"ד ניסילעוויטש והמפ"ל פבזנר.

"ומנין לדעתכם נממן כרטיסי טיסה לכל החיילים???" אמר המג"ד סבב בקול ספקני. "וגם אם נרצה להטיס את החיילים ל770 נצטרך לדאוג שלכל החיילים יהיו ויזות בתוקף", סייג שנית.

"אוי רבי!! הכיזד ישנם עדיין אנשים כה גלותיים בדורינו?! באמת חושבים אתם שיתכן שמשיח לא יבוא עד הקעמפ?! הזדעק לפתע המפ"ל גבריאל נדהם, "הקעמפ השנה עומד להתקיים בבית המקדש השלישי יחד עם הרבי מה"מ שליט"א!!!" פסק נחרצות.

"אין פה אף אחד גלותי!!!" קרא לעברו המג"ד גבאי. "כולם פה בטוחים ומאמינים, אולם אין זה סותר לכך שעלינו לתכנן 'תוכנית גלותית' למקרה שחלילה משיח לא יבוא כמו שמביא הרבי מה"מ במכתב".

הדיון הופסק באחת בעקבות רעש של פתיחת שקית במבה שבקע ממקומו של המג"ד פיזם, והגנרל פרידמן החליט לנצל את השקט שהשתרר לרגע וליטול חזרה את שרביט ניהול הישיבה:

"אולי למישהו יש רעיון בר ביצוע? אין לנו הרבה זמן, הקעמפ מתחיל בעוד שלושה חודשים ואנחנו חייבים למצוא שטח מתאים!!!". פנה הגנרל אל היושבים במבט שואל.

שקט השתרר בין הנוכחים, כל אחד ניסה להעלות במוחו רעיון מתאים.

איזה שטח יוכל להכיל את כל חיילי הקעמפ?

בעודם חושבים נפתחה הדלת, ובפתח הופיע מוחמד, המנקה של המשרד כשמטאטא גדול בידו. "לא כעת מוחמד. אנחנו באמצע ישיבה", הורה לו הגנרל פרידמן.

אבל מוחמד לא מיהר לצאת. "אה אה סליחה שאני מתברץ לכם באמצע האסיבה אבל שמעתי אתכם מדברים ווואלה אני חושב שיש לי רעיון איפה לשים את כל החיילים".

הגנרלים החליפו ביניהם מבטים תמוהים, ועוד לפני שהם הספיקו להגיב פנה אליו המג"ד פיזם: "דבר!".

מוחמד המשיך: "אני חושב אפשר להביא את כל החיילים איפה שמשפחה שלי גרה, זה באמצע המדבר ויש שם שטח מאוד ענק, אתם יכולים לשים שמה אוהלים גדולים בשביל כולם".

"מעולה!!" התלהב מיד המפ"ל חיים יהודה, "ככה ממש נהיה כמו צבא אמיתי!!!".

"אבל מה נעשה עם החום? החיילים יכולים להתעלף בחום של המדבר!" מיהר המג"ד סבב לצנן את ההתלהבות.

"אז נעשה את זה ביער, לא במדבר. שם פחות חם!". הציע המפ"ל פבזנר.

כל היושבים נענעו בראשם לאות הן, ואז קם הגנרל פרידמן ואמר: "אוקי, אני נוטה לקבל את ההצעה, האם כולם מסכימים?".

"כן!!!" קראו כולם פה אחד.

"אם כך", המשיך הגנרל. "ההצעה התקבלה. קעמפ אורו של משיח יתקיים השנה במעבה אחד היערות בארץ. תודה לכולכם, הישיבה הסתיימה. נמשיך לדון בשאר הדברים בישיבה הבאה".

המשך יבוא...

קעמפ אורו של משיח ה'תשפ"א - מאחורי הקלעים:

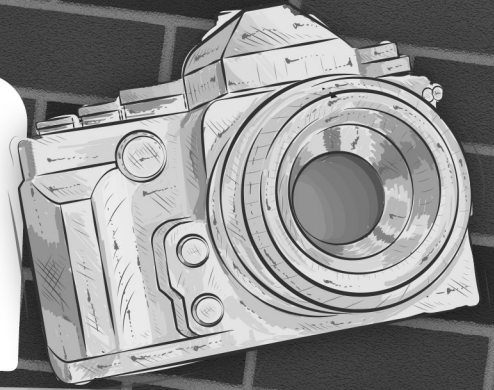
איר הכול התחיל

חודש החגים עבר על צוות הקעמפ בצל קורתו של הרבי מה"מ שליט"א מתוך ציפייה וביטחון להתגלותו המיידית. כתב ממשיכים להלחם תפס כמה תמונות מיוחדות והרי הם כאן לפניכם:

מקד"ש

כתבה מצולמת מ-770

הסוף הייגו העמ"ק
הכי מצולמת...
- העמ"ק עובדיה

לם ה'ספאניש'ס' מוכנים
אזאולה!
- העמ"ק פזמ

הננול דביד שקוד
המאמר חסידות...

המפקד כהן - הכנה
אפואה אגך שמחה!

איזה כולל אלווד
פה!
אני עוד מלט
מסיים אכא
הגורה של הדבי
שליט"א מה"מ!
- המפקד יואיוס

770 - זה המסן
ארגמיו לחסה איך
אחיה חונת...
- המפ"ל שמחה

הקה"ע לא צריך סיסמא -
עבודת הגפואה
- המפקד קיינו

המפקד עומיוסי הגפואה
שמחה המניין של הדבי
שליט"א מה"מ

של משרד מחשיכים להלחם

לוחם דגפון ענות

דרוש מקיץ פיוחד להקיץ ישנים פתרדמת הבלי העולם. פשכורת של 20 ליגטים לשעה. הפעונין יפנה לעפג"ד יוסי עובדיה.

דרוש בדחיפות מסוק לכניסת קצין לפלחמת ופרצת! הצעות ניתן להגיש למפ"ל שלמה פבנר.

פי שפצא את הדיגלון שלי. שיחזיר לי אותו בדחיפות - אני מחפש אותו כבר הרבה זמן... התע"ד מטעני אנרא

הפג"ד לנדא, תבדוק, אולי המפקד הלל לקח לך בטעות את הדיגלון, כי יש לו שניים... המפקד נמחן קיימן

הציעו אנצ'יס של הקבוקי אחיים אשגוט סיינג אכא מי שמחוניין, אפשר אשג אהפקד גרש"ה גוצ'א. אחיים אחיים!

מכתב שהתקבל פאחד ההורים: "בשהבן שלי חזר מהקעמפ שאלתי אותו, זהו? גפירת את הקעמפ?" הוא ענה לי: לא, הקעמפ גמר אותי..."

להורה היקר: "יכול להיות שהבן שלך סתם פתלונג, כי בסיום אחד הפעילויות הוא התלונג שהלכו לו הרגלים. ברור שהם הלכו זה התפקיד שלהם!"

"אם אין חגיגה אין גונה" - הגנרל פרידמן

ואכן אהדייחקה אקח מנה גדשה

אחייק! אא גבאו אג' ככה גם אני יודע אחייק... - התע"ד גבאי

"אחיים חייאום! ה770 הגמושה היא אשהי כא פנה מעלה, אני מחש חיייה אהגועד... - המפקד גוארבהץ

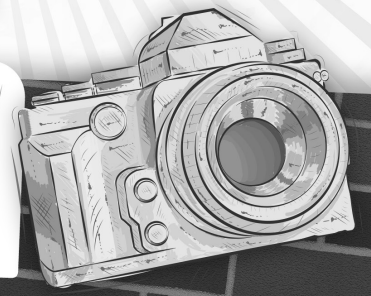
המפקדים החסידים קימן ויוזים האחד תאילוט סוכא 'מחנמתי אכגפי דהרד'..."

"מחנמתי" הפחמ'דה צעקי דבר אחד - נעבס געג'ה! - המפקד איזשטיין

מקד"ש

תבה מצולמת מ-770

האנונימי והאגדות

הפעם: הגנרלים פרידמן ושושן

"אתה

אחד הגנרלים לריאיון!!! זה העלון הראשון של השנה ולא ייתכן שהגנרלים לא יופיעו בו!!! אלו היו הצעקות שהמטיר עלי עורך העלון לפני מספר דקות. את האיומים שלו מה יקרה לי אם חלילה אני לא יצליח לעשות זאת חסכתי מכם...

הימים הם ימי הסיום של חודש תשרי. השעה 01:30 בלילה, בבית רבינו שבבבל 770 אשר במדינת ניו יורק, ואני מסתובב לי בין הספסלים ומנסה לאתר את הגנרל דביר שאולי ייעתר לבקשתי ויסקים להקדיש מספר מילים לחילי הקעמפ היקרים.

כצפוי עם היכנסי ישר הבחנתי במספר התוועדויות פעילות ברחבי הזאל הגדול רובם של תמימים כמוני שעומדים בקרוב לחזור לארה"ק ומנסים 'לתפוס' עוד קצת לחלוחית חסידית בימים האחרונים של החודש הזה. לפתע צדה את עיני התקהלות רבה ליד אחד הספסלים בצד המזרחי בסמוך לארון הקודש ומיד ניגשתי לנסות לברר את פשרה.

ככל שהתקרבותי יותר שמת לי לב לשקט המוחלט שהיו שרויים בו כל הנוכחים, ורק קול צרוד אחד ניסר את האוויר ברמה:

"כל ימי חיך להביא לימות המשיח!! הרבי מה"מ שליט"א מחדש פה חידוש עצום בנגע למאמר חז"ל הזה שמשנה את כל המהות והחשיבה של היהודי בדור האחרון של הגלות!!! הרבי מה"מ שליט"א בעצם מסביר..." ניגשתי לראות מי הוא המשפיע הגדול שכולם מאזינים לו בכזו אדיקות, ולהפתעתי הרבה היה זה לא אחר מאשר הגנרל דביר!!!

"על כל אחד מאיתנו לדעת שיש לו שליחות לבצע כדי להביא את משיח!!! עליו להיות 'מונח' בשליחות..."

טוב, על אף רצוני העז להישאר ולהקשיב לנאמר, יש לי עבודה לעשות. בצר לי פניתי לנסות לאתר את הגנרל פרידמן שאולי יואיל בטובו לפנות עבורי מספר דקות.

יצאתי 770 מפניתי לכיוון מטבחי הכנסת אורחים. ואם תשאלו מה לגנרל ולמטבח? אז התשובה היא שהגנרל פרידמן השנה מנהל ביד רמה את המטבח הענק של הכנסת אורחים. ושיערת ששבשעה הזו הוא ימצא במטבח וינצח על הכנת אלפי המנות לארוחת הבוקר עבור כל התמימים שהגיעו לחודש תשרי במחיצת הרבי מה"מ שליט"א.

כשעמדתי בכניסה למטבח כבר נוכחתי

לשמוע שלא טעיתי, מבעד לדלתות בקע קולו המפחיד של הגנרל: "למה אתם לא זזים? הזמן קצר המלאכה מרובה והאורחים רעבים!! אני רוצה פה את כל החביתות מטוגנות לפי סיירות!!! כל מפקד עם החביתה שלו!! בזריות!!!"

"אבל שמוליק, הקעמפ כבר נגמר!" בקע קול מיוחד מקצה המטבח.

הגנרל לא התבלבל והשיב מיד: "אורו של משיח לעולם לא נגמר!!! מי שאמר את זה שיגש אלי אחרי המסדר!!!"

למרות פחדי הרב ממה שעלול לקרות לי אם הגנרל לא יראה בעין יפה את ההתפרצות שלי למטבח ללא רשות, אזרתי אומץ וצעדתי אל תוך המטבח.

עם הכנסי סובב הגנרל את מבטו לכיווני ושאל: "מה אתה עושה כאן בשעה כזאת? יש לך אישור מהמג"ד לאחר לכיבוי אורות???"

"אההממסס... סססליחה הגנרל", הצלחתי להוציא מפי כשכל גופי רועד. "אני כתב של 'ממשיכים להלחם' ורציתי בבקשה אם אפשר לשאול אותך כמה שאלות..."

"למה?" שאל אותי הגנרל בטון מאיים.

"בכבשבילל.. עלון... עורך..." הפחד כמעט ושיתק אותי לחלוטין, אלו המלים היחידות שהצלחתי להוציא מפי באותו הרגע.

"לא התכוונתי בשביל מה", קטע אותי הגנרל ע ו ד

4 דברים שלא ידעתם על הגנרל שמוליק פרידמן

- שמוליק הוא נצר לשושלת גנרלים מפוארת באורו של משיח.
- שמוליק עמד השנה בראש 'צוות פרידמן' שהיה אחראי על הכנת ארוחות הבוקר המפוארות לכל האורחים בהלך חודש תשרי.
- שמוליק נוהג למסור שיעור שבועי בגאומ"ש בשידור חי לכ 20,000 צופים!!!
- לאחר סיום ה'קבוצה' שמוליק מתעוד לשמש בקודש נמשגיח בישיבת חח"ל צפת קטנה.

לפני שהספקתי להמשיך. "התכוונתי למה נראה לך שיש לי זמן בשבילך?!", אני צריך עוד להספיק הלילה לסיים להכין את ארוחת הבוקר, ללמוד את הדבר מלכות ואת השיעור היומי שלי ב'חסידישע פרשה', ללמוד רמב"ם, לעשות חשבון נפש, לומר ק"ש שעל המטה ועוד אחרי כל זה אני צריך להספיק לישון קצת!!!"

אני הצלחתי לאסוף מעט את עשתונותי ולנסות להצדיק את עצמי: "סליחה הגנרל! לא התכוונתי להפריע, אבל מה יהא על חיילי הקעמפ היקרים שצמאים ומשתוקים לריאיון עם הגנרל?"

כנראה שצמד המילים 'חיילי הקעמפ', פעלו משהו על הגנרל שקצת התרכך, "טוב", אמר לי בטון נכנע, תוך כדי שהו א טועם את החביתות המהבילות שיצאו באותו רגע מהמחבת. "אני מבין, אבל לצערי באמת שאין ביכולתי להפנות לזה כרגע, תנסה אולי את הגנרל דביר"

אצל אובי

חודש מרחשון

מערכת ממשיכים להלחם שולחת ברכת מזל טוב לחיילים החסידים
שנולדו בחודש מר-חשון:

כ"ט	פיזם שמואל	ח'	איתן יוסף יצחק
כ"ח	שאוּלי יעקב שמואל	י'	אמיתי יוסף יצחק
ג'	אדרי מנחם מענדל	ה'	בלוי מנחם מענדל
כ"ט	אדרעי שלומי	כ'	גוצל נחום
כ"ד	פרידמן לוי יצחק	ל'	גורן יוסף יצחק
י"ב	קוגן אברהם	י'	גינזבורג יעקב
י"ג	שמוּלביץ מנחם מענדל	י"ז	דהאן מאיר ניסן
י"ז	גביש לוי יצחק	כ"ד	חרפק יוסף אשר
ט"ז	דמארי אסף	ג'	מרציאנו מנחם מענדל

שיזכו לגרום רוב נחת רוח לרבי שליט"א מלך המשיח, ויביאו
להתגלותו המיידית תיכף ומיד ממש!

חייל שבהגחה פרטית לא מופיע ברשימה, ניתן לעדכן זאת במייל של
מערכת ממשיכים להלחם: oro.m.l.770@gmail.com

ביום ההולדת על האדם להתבודד ולהעלות זיכרונותיו ולהתבונן בהם
והצרכים תיקון ותשובה ישוב ויתקנם"

[היום יום י"א ניסן]

הכרנו לראשונה בקעמפ אורו של משיח בשנת
תשס"ג. אני הייתי אז חייל צעיר ופזיז שהרבה
להפריע ולעשות 'שמח', אבל הוא כבר אז נועד
לגדולות...

נפגשנו לראשונה לאחר שצוות הקעמפ דאז
התיישב מלנסות לחנך אותי, ובצר להם הם פנו
אל הגנרל פרידמן שאמנם היה אז עדיין חייל,
אולם כבר אז ניחן בכישרון מיוחד בהטלת
משמעת על סובביו, וביקשו ממנו 'לטפל' בי.

"מה, כבר אז הוא היה גנרל?!" התפלאתי
בקול.

הגנרל דבר צחקק מעט וענה: "בוא נאמר
שכבר מאז הוא נועד לתפקיד, עוד מילדותו
ניכר הגנרל פרידמן בכושר הנאום המעולה
שלו והמשמעת והציות שהצליח להנחיל על
סובביו. יודעי דבר מספרים שפעם כשהוא
נפל ונחתך בידו השפריצה ממנו הכריזמה עד
שהיה ממש אפשר לאסוף אותה מהרצפה!!!

ועוד זכורני, שבהיותו בחור צעיר הוצע
לו על ידי אחד מראשי המפלגות הגדולות
להתמודד בראשות המפלגה לכנסת, אולם הוא
הבין שאם הוא יעשה זאת הוא ייאלץ לוותר על
חלומו הגדול להיות גנרל באורו של משיח ולכן
הוא דחה את ההצעה.

בקיצער, מרגע ששמוּליק ניגש אלי אז
בקעמפ, נהפכנו לזוג בלתי ניתן להפרדה.
עלינו יחד לישבה קטנה שם שקדנו יחד על
לימוד התורה 18 שעות ביממה! ומשם הכל
היסטוריה... סיים הגנרל את סיפורו המרגש.

סיים בהמלצה, ופנה
לעבר חדרי הקירור.

באותו רגע כמעט
ועמדתי להתייאש, אבל
החלטתי כמוצא אחרון לנסות
לחזור ל770 ולבדוק אולי הגנרל דבר סיים
להתוועד.

נכנסתי לזאל הגדול וצעדתי אל עבר המקום
ששם ראיתי בפעם האחרונה ומבעד להמולת
המתוועדים הצלחתי לקלוט אותו בזוית העין
ישב ב'סכנ"ש' עם המפקד יוסלה גרינברג...

החלטתי שעכשיו אני חייב לדבר איתו ויהי
מה!!! ניגשתי אליו והצגתי את עצמי מבלי
לבקש רשות: "שלום הגנרל! אני כתב של
ממשיכים להלחם ובאתי לשאול אותך כמה
שאלות עבור העלון הקרוב" אמרתי ללא פחד.
כנראה שדברי החלטתיים פעלו רושם עז על
הגנרל שסובב אלי את מבטו ואמר: "לחיים
לחיים!! בשביל חיילי הקעמפ הגדול בעולם
עד חצי המלכות!! הבה ניקח איתנו מעט
'משקה' וניגש לפינה שקטה".

ניגשתי יחד איתו לספסל
ריק על בימת ההתוועדות
והתיישבתי מולו.

"ספר לי, היכן אתה והגנרל
פרידמן הכרתם?" שאלתי.

הגנרל התרווח על מקום
מושב ונתחיל לספר: "אני
והגנרל פרידמן

דברים שלא ידעתם על הגנרל דביר שושן

4

- דביר סיים כבר פעמיים את כל ה'ליקוטי שיחות פרשיות'!!!
- דביר הוא החבר הכי טוב של המפקד עומיים.
- דביר נוהג לקום בכל בוקר בשעה ארבע גם אם הוא הולך לישון רק בחמש.
- לאחר סיום שנת ה'קבוצה' דביר מתכנן לצאת לשליחות לאיים הקריביים.

חילונים

מה שלומכם? וואי וואי אתם פשוט לא מבינים כמה שאני מתגעגע לקעמפ, לחיילים החסידים שהיו בקעמפ, לתפילות, ללימודים, לאווירה, אחחחח... שאני חושב על הקעמפ אני מתחיל להרגיש הרבה יותר טוב.. שבוע שעבר שהלכתי ברחוב התחלתי לחשוב על הקעמפ ובטעות נתקעתי בעמוד חשמל..

עכשיו אני נזכר איך הכל התחיל, כל התכנונים שהיו לפני הקעמפ (עוד מחודש תשרי הקודם..) עד ההכנות הסופיות ממש ששמענו שהקעמפ לא יתקיים בסוף ביער אלא בשטח של ישיבת תומכי תמימים הכי גדולה בכל העולם כולו - בצפת. כמו שראינו בסרטון ביום הראשון של הקעמפ.

פשוט בלי סוף מחשבות על הקעמפ, אבל החיילים החסידים וה'מונחים' שהיו בקעמפ יודעים שהחיות שהייתה לנו בקעמפ המיוחד של השנה אנו צריכים לקחת אותה ולהמשיך אותה לכל השנה כולה, להתפלל וללמוד בחיות כמו של הקעמפ, ולהיות מונחים בביאת משיח בדיוק כמו שלמה מולכו.

הנה, בדיוק שבוע שעבר אחרי שחזרתי מחודש 'תשרי' אצל הרבי מה"מ שליט"א הלכתי לי סתם ברחוב, כשלפתע ראיתי סופר ענקי מלא בלקוחות - מייד נזכרתי במה שלמדנו בקעמפ שצריכים להיות 'מונחים' בהבאת המשיח בכל שנה ובכל רגע, רצתי מייד לקופה הראשית חטפתי את המיקרופון של החנות והודעתי במערכת הכריזה לכווולם שאפשר לבוא להניח תפילין, וכמובן גם רציתי לבשר להם את בשורת הגאולה של הרבי מה"מ שליט"א, אך לא הספקתי כי שני מאבטחים ענקיים תפסו אותי והחלו גוררים אותי החוצה.

לא הבנתי מה הם רוצים ממני, מה בסה"כ עשיתי? הצעתי לאנשים להניח תפילין, וכך לקרב את הגאולה- מה רע בזה!

התנערתי מהמחשבות לאחרי שהוטחתי בחוזקה על הרצפה שמחוץ לסופר. "פעם אחרונה אתה נכנס פה! לא מתחיל יותר עם סאשה!" אמר לי המאבטח במבטא רוסי מודגש.

רציתי כבר להתייאש וללכת הבייתה- אך ש ו ב

נזכרתי בימים המיוחדים שהיו לנו בקעמפ, במה שלמדנו שחייבים להיות מונחים בלהביא את משיח בכל מצב!

הכרזתי "יחי אדוננו" שלוש פעמים בכוונה עצומה ו... נכנסתי לחנות ברצף ארוך של קולע"ס- כך הצלחתי לחמוק בין הרגליים של השומרים שעמדו על הפתח.

סאשה לא ויתר והחל לרדוף אחרי בכל החנות תוך שהוא צועק שוב ושוב: "לא מתחיל עם סאשה!" ועוד כל מיני משפטים ברוסית שלא הצלחתי להבין.

בסוף כבר לא יכולתי לרוץ עוד, וסאשה התקרב אלי תוך שהוא צועק בקולי קולות- הוא החל לגרור אותי לבחוץ, אך אז ראה את תמונתו של הרבי מה"מ שליט"א שהייתה בידי, והוא הרפה את אחיזתו "אתה חסיד של מלובביץ'?" אני לא מפריע לחסיד של מלובביץ', מה אתה רוצה לעשות בחנות?" שאל אותי סאשה. "להניח תפילין ליהודים ולבשר להם שהגאולה מגיעה" עניתי לסאשה "אלהה... אין אותי בעיה תפילין, גם אני יהודי לא הניח תפילין אף פעם" ענה לי סאשה. "מההה?" קפצתי בדריכות. "אף פעם לא הנחת תפילין?" שאלתי את סאשה. "לא, אני מרוסיה לישראל לא הניח תפילין".

המשך הסיפור כמובן הוא שחגגתי לסאשה 'בר מצווה' באמצע החנות ואפילו סוכריות היו באדיבות ההנהלה של הסופר. לאחרי הבר מצווה השתרך תור ארוך של יהודים שרצו להניח תפילין ולקבל תמונה של הרבי.

הסוף הוא ש..... התעוררתי על הריצפה לועס סוכריה ענקית מה'בר מצווה' של סאשה (הלא היא כמובן הכרית שלי!), וברקע שומע צעקות של המנקה של הישיבה: "לזוז מרצפה, לא מפריע סאשה לנקות..."

אז אמנם זה רק היה חלום, אבל ככה צריך להיות שבכל מקום ומצב שבו אנחנו נמצאים, אנחנו מונחים בלהביא את המשיח- כך שכל סיטואציה אליה אנחנו נקלעים אנו פועלים למימוש תכלית החיים שלנו- הבאת המשיח!!!

טוב, אני כבר ממש ממהר, אני בדיוק עכשיו יוצא לכתוב עם איציק מהמכולת לרבי מלך המשיח שליט"א, (בטח גם אתם הולכים מדי פעם לקרב יהודים לרבי), אז נמשיך להתוועד בעלון הבא, ועוד לפני זה ב770 מחובר לבית המקדש בגאולה האמיתית והשלימה..

להתראות יחי האלף המשיחי! חיים יהודה

הפנקסון! חזיונים יהודיים

שלמה פבזנר: אני חושב שאני יודע, כדי להביא את המשיח צריך פשוט להיות 'בביטול' בלי המציאות העצמית שלנו- שלזה קוראים בשפה של המפ"לים: מונמכים.

דוד גבריאל: מה פתאום! ההיפך הוא הנכון! 'ביטול' לא הכוונה להיות מונמך ולוותר על כל המציאות שלי, ובוודאי שלא זו הדרך להביא את משיח.

שלמה חיים שמולביץ: נו... אז מה כן?

דוד גבריאל: עם המציאות שלי, כל הכשרונות, היכולות, והתכונות- לקחת אותם ולרתום אותם לקדושה, לרצונו של הרבי מה"מ שליט"א.

חיים יהודה: מה שדוד אמר- זה להיות מונח, מונח בהבאת המשיח.

שלמה פבזנר: אההה. מונח!

שלמה חיים שמולביץ: וכמו שאומרת הסיסמא: "מונח, מונח, אני..."

חיים יהודה: טוב, זה פעם אחרונה שאני מנסה- שלמההה!!!

דוד גבריאל, שלמה חיים שמולביץ, שלמה פבזנר: מה...

חיים יהודה: מי בא איתי עכשיו למבצעים בשוק ע"מ לפעול את ההתגלות של הרבי מה"מ שליט"א?

דוד גבריאל, שלמה חיים שמולביץ, שלמה פבזנר: כולנו! מה השאלה...

בקעמפ, שלמה מולכו הוא לא רק דמות מהעבר, מההיסטוריה שנשאתר בסיפורים, כל אחד מאיתנו צריך ומוכרח לחיות ולהתנהג כמו שלמה מולכו, להתעקש ולעשות הכל בכדי להביא את משיח צדקינו.

דוד גבריאל: ובמילים אחרות: פשוט להיות מונחים!

שלמה חיים שמולביץ: מונמכים? למה להיות נמוכים?

הנייעוסים פה במירס מפריעים לי!!!

חיים יהודה: הפיתרון נמצא בידיים שלכם...

דוד גבריאל: מההה???

חיים יהודה: כן, זה פשוט! כל אחד הוא שלמה מולכו!

שלמה חיים: חיים יהודה, פרט, הסבר ונמק!

חיים יהודה: נוור... זה פשוט, למדנו על זה

חיים יהודה: שלמה..

שלמה פבזנר: מה???

שלמה חיים שמולביץ: מה???

חיים יהודה: שלמה...

שלמה פבזנר: מה???

שלמה חיים שמולביץ: מה???

חיים יהודה: נוור.. שלמה!

שלמה פבזנר: מה???

שלמה חיים שמולביץ: מה???

דוד גבריאל: אולי מרנן ורבנן המפ"ל המהולל הרב חיים יהודה יואיל בטובו להודיענו לאיזה שלמה הוא מתכוון.

חיים יהודה: נו... זה ברור- אני קורא לשלמה מולכו!

דוד גבריאל: שלמה מולכו, שלמה מולכו, חיים יהודה קורא לך דחוף במירס. שלמה? מולכו?

שלמה חיים שמולביץ: מולכו, תענה בזריזות, אני מאוד עייף והליחשושים פה במירס מפריעים את שנתי שבנתיים כבר לא כ"כ ערבה.

חיים יהודה: שלמה!!!! זוהי קראיה אחרונה!

שלמה פבזנר: מולכו, אני מתחנן לפניך, תענה כבר לחיים יהודה. אני באמצע להתרכז במאמר חסידות וכל

עם המפ"לים בקשר

אחי היקרים חיילי קעמפ אורו של משיח די בכל אתר ואתר ה' עליכם יחיו ולא יאונה לכם כל רע ואת ההתגלות תפעלו במהרה שלום וברכה!!!

וואאווו איך שהזמן טס, אין לכם מושג עד כמה נפשי יוצאת וכמהה מגעוגוע עמוק אליכם, כבר יותר מחודשיים שלא התוועדנו יחד!!! (למעט החיילים החסידים שזכו להגיע לרבי לחודש תשרי).

אני בטוח שמהקעמפ האחרון יצאתם אנשים אחרים לגמרי, אתם לא מפסיקים לרגע לחשוב איך אתם פועלים את ההתגלות המהירה של הרבי מה"מ שליט"א, ומרוב שאתם חדורים בנקודה ו'מונחים' אתם בכלל שוכחים לעשות דברים אחרים שהייתם רגילים לעשות לפני הקעמפ, כמו לאכול, לשחק, לישון (ומי כמוכם חיילי קאש"מ [= קעמפ אורו של משיח] דשנה האחרונה של הגלות יכולים להעיד ששינה היא מצרך מיותר...)

אחחחח... מי היה מאמין שככה ייגמר הקעמפ והרבי עדיין לא יתגלה...

האמת שיש משהו שיש בו על ליבי ומכביד עליי ומאוד מאז

סיפורים שרציתי לספר

שינסתי מותני ואזרתי בקבוק לחיים והחלתי לאגור כמה שיותר נקודות וסיפורים ששמעתי מפי תמימים ומשפיעים בהתוועדויות בישיבה כדי שאוכל לחזור עליהם בפניכם חיילים אהובים.

אך דא עקא, שהקעמפ היה ממש קצר (כנראה שאף אחד לא האמין שיידרש יותר מכך כדי לגרום לרבי להתגלות), והיה מלא וגדוש עד להתפקע בתוכניות ופעילויות עמוסות, לא נותר בידינו כמעט זמן לשבת ולהתוועד יחד, וכל הנושאים שאצרתי לקראת הקעמפ נשארו צרוורים בזכרוני מבלי שאחלוק אותם עם איש.

אבל כנ"ל אני לא אחד שמתייאש בקלות, ובעצה אחת עם עורך העלון החלטתי להעלות חלק מהדברים על הכתב בעלון 'ממשיכים להלחם' כדי שבכל זאת ועל אף כל האמור תוכלו לשמוע ולהנות מעט מכל הטוב אשר הכנתי עבורכם.

אז, לחיים לחיים!!!

הקעמפ דאשתקד, ואני מרגיש שאני ממש ממש חייב לשתף אתכם בו:

כששמעתי את הבשורה המרנינה שאכן התקבלתי להיות מפקד בקאש"מ אז כמובן שמיד קפצתי משמחה וכמעט דפקתי את הראש בתקרה, ודבר ראשון אצתי לומר קצת לחיים יחד עם המשפיע הראשי דסיירת 'קודש לנשיא הדור' הרה"צ המפקד הערשלה גולדברג שליט"א, אבל מיד לאחר מכן החל לחלחל לליבי פחד עמוק: 'הרי לקעמפ אורו של משיח מגיעים החיילים המובחרים והחסידים יותר בעולם כולו, ובוודאי הם מגיעים לקעמפ ברצון עז ותשוקה בוערת לשבת ולהתוועד ללא הפסקה, אך מה חלילה יקרה כאשר אני אצטרך לשבת ולהתוועד עם החיילים, מה אני יגיד להם???

אך לא עקשן כמוני יכנע ליצר היאוש בכזו קלות, וכמובן שלא שעיתי למזימותיו ומיד

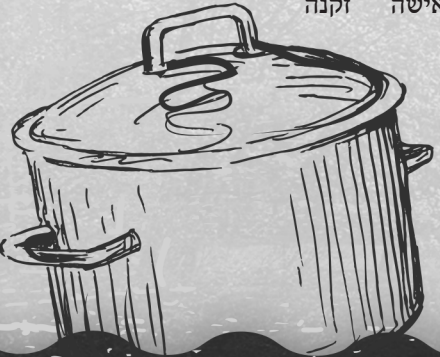
באחד מלילות הקיץ ישבנו באחת מפינות הזאל מספר תמימים והתוועדנו יחד עם מעט 'משקה' וחבילות ביסלי באגסי ישנות שמצאנו חבויות באחד הארונות, ואז קם אחד התמימים וסיפר סיפור מיוחד במינו והרי הוא לפניכם:

ההיסטוריה של האומה הרוסית ספוגה ורווייה במלחמות עקובות מדם, כאשר אחת המרכזיות שבהם היא המלחמה שניטשה במשך שנים רבות בין הקוזאקים הרוסים לבין האויב הטאטארי הידוע לשמצה.

הטאטארים לא הרפו לרגע, הם שלחו עשרות אלפי חיילים לשדה הקרב כשאליהם מצטרפים עוד אלפי איכרים מקומיים שזעמו על הכיבוש הרוסי, אולם לאיך גם הקוזקים לא חשבו לרגע להפסיד, יום אחרי יום הם רדפו אחרי חיילי האויב וחילבו במתקני הצבא הטאטארי ללא רחם.

ביום חורפי אחד נכנסה פלוגת קוזקים רכובה על סוסים לעיירה 'בישינקוביץ', כל תושבי העיירה יצאו לחזות ברוכבים, ומפקד הפלוגה בראותו את יחסם האוהד של המקומיים ציווה על חייליו לעצור לחניית הלילה בבתי העיירה ולתת מנוחה לסוסים העייפים לפני שהם ממשיכים בדרכם אל המערכה הבאה.

הקוזאקים התחלקו בין בתי תושבי העיירה כשכל קוזאק מוצא מיטה לנוח עליה למספר שעות עד אשר יורה המפקד לצאת חזרה לדרך. אחד מן הקוזאקים מצא לעצמו מיטה בביתה של אישה זקנה

לבקרה בחייכם

חלק ראשון

הבנתם? זה אני, הספסל מ-770! כן, זה בצבע החום העשוי עץ.

טוב, אז נתחיל מהתחלה: זה היה עוד בוקר שגרתי בחודש תשרי ב-770 התמימים והחיילים החסידים החלו להגיע ללימוד חסידות לפני התפילה, חברי הספסלים החלו אט אט להתמלאות באורחים היקרים שכבר היו שקועים בלימוד מעמיק במאמרי חסידות.

והנה אז הגיע תורי, התיישב עליי הבחור הראשון וגם השני ואז הגיע מישהו שהניח עלי כוס קפה רותחת, מלכתחילה הייתה הרגשה לא טובה עם זה, אך מה יכולתי לעשות?

יומן מיוחד שכתב אחד הספסלים ב770 התגלגל לידי של כתב ממשיכים להלחם,

לאחר תרגום היומן ועוד אי אילה ליטושים נוספים מערכת ממשיכים להלחם שמחה להגיש חלק ראשון מן היומן המיוחד לציבור הקוראים:

ירידה לצורך עליה, ככה אומרים, נכון? אז אמנם היום התחיל לי קצת ברגל שמאל, אבל לבסוף ראיתי את הטוב שטמון בנפילה.

מה? מי אני?
עוד לא

שה'טשולנט' עדיין לא התקרר, מה שאומר שהסוס לא יפסיק ממרוצתו הפראית בשעתיים הקרובות.

למיודעינו לא הייתה ברירה, הוא היה חייב להמשיך אל מחנה הטטאטרים לבדו!!!

דקות ספורות עברו והנה הוא ניצב כבר בתוך מחנה האויב!!

החיילים הטטאטרים עוד טרם הספיקו לשפשף את עיניהם כשהם נדהמו לראות סוס קוזאקי פרוץ משתולל ברחבי המחנה הענק ועליו קוזאק מיומן כשחרבו שלופה בידו.

הקוזאק חצה את המחנה הענק הלוח ושוב כשהוא קוטל בחרבו את כל הנקרא בדרכו. וכשחיילי הפלוגה הגיעו אל המחנה, כל מה שנותר בידם לעשות היה לעזור לחברם לרדת מהסוס המשתולל, מהחיילים הטטאטרים לא נשאר זכר...

הם התאספו סביב הקוזאק ושמעו ממנו את סיפורו המפעים. קשה להאמין, אבל המציאות עולה על כל דמיון...

חיילים יקרים!!! אחים לנשק!!! גם אם התעוררנו מאוחר, כל אחד מאיתנו יכול לנצח בעצמו את המערכה!!! צריך בסה"כ למצוא את ה'טשולנט' שיש לידינו ולהשתמש בו נכון. מה הוא ה'טשולנט' הזה אני סומך עליכם שתבינו לבד...

מקווה שהפנמתם את העניין.

*הכתוב אליכם בג'אזים ע'ים בדמעות
ש'יש ובמקלות שבורה ומוכתמת:*

המפקד

בקצה העיירה, אך נשכב על המיטה- וכבר העייפות הכריעה אותו והוא שקע בשינה עמוקה.

ויהי כאשר עלה השחר למחרת, הקיץ מפקד הפלוגה את חייליו והורה להם להתארגן לצאת לדרך אל מחנה הטטאטרים, אולם מיודעינו הקוזאק שישן בבית בקצה העיירה, לא שמע את קול צהלת הסוסים ואת תרועת החוצרות המבשרת על יציאה לקרב, ולאחר מספר שעות כאשר הקיץ משנתו העמוקה, הוא נבהל לראות שכל חבריו עזבו את העיירה מזמן והם כבר בדרכם אל האויב.

הקוזאק הבין שעליו למצוא פתרון מהיר כיצד להשיג את חבריו אחרת הוא עלול לפספס את הקרב! מוחו הקודח ניסה להגות ללא הרף פתרון נועז.

הפתרון הגיע בדמות סיר ה'טשולנט' שהרתיחה הזקנה על האש באותו הרגע, הקוזאק לא התמהמה, תפס את סיר הטשולנט הרוחת ורוקן אותו אל תוך כיסי האוכף של הסוס.

בקושי הספיק לעלות על הסוס, ומיד שעט הסוס במהירות עצומה. פשוט, ה'טשולנט' הרוחת שבעבע בכיס האוכף גרם לסוס לדהור במהירות.

'במהירות' אמרנו? הרבה יותר מזה, הסוס גמע מרחקים עצומים, חצה יערות וגאיות תלולים באותו פרק זמן שלוקח לאדם לחצות כביש עירוני.

לא עברה מחצית השעה, והנה רואה הקוזאק ממרומי אחד הצוקים את חבריו הדוהרים למטה בעמק. הסוס המשיך בדחירתו ההיסטרית. והנה מספר קילומטרים לפני שהשיג את חבריו הוא תפס לפתע,

בימת התפילות של הרבי שליט"א מלך המשיח

בכל

רשתות הטלוויזיה בכל העולם.

מאז אירוע זה ששודר בכל העולם - לא נותרו עוד ספיקות, וכולם הבינו שאכן האמונה שהרבי הוא מלך המשיח- היא לשביעות רצונו של הרבי ובהסכמתו.

הזמן הארוך ביותר בו היה הרבי במרפסת הוא בהתוועדות י"ט כסליו ה'תשנ"ג במהלכה יצא הרבי אל החסידים למשך כמעט 6 שעות!!!

בימת התפילות

במשך כל השנים התפלל הרבי מה"מ שליט"א במקומו הקבוע בקיר המזרחי מימין לארון הקודש, ורק לקראת חגי תשרי בהם גודשים את 770 אלפי אורחים, הייתה נבנית בימה מוגבהת במקומו של הרבי ע"מ שכל האנשים הרבים יוכלו גם הם לראות את הרבי בשעת התפילות.

לאחרי תשרי ה'תשנ"ג הושארה הבימה למשך כל השנה עד עצם היום הזה.

בנוסף לתפילות, אמר הרבי שיחות ע"ג הסטענדר כשהוא מוצב בחלקה האחורי של הבימה.

כך למשל מבימה זו נמסרה לחסידים השיחה הידועה של כ"ח ניסן תנש"א בה הטיל עלינו הרבי את המשימה: "עשו כל אשר ביכולתכם להביא בפועל את משיח צדקיני תיכף ומייד ממש".

המרפסת

לאחרי המאורע הבריאותי בכ"ז אדר תשנ"ב החסידים לא זכו לראות את הרבי למשך כמה חודשים!

עד שלקראת חודש תשרי תשנ"ג נבנה חדר מיוחד במערב 770 בית משיח, עם חלונות אטומים דרכם הרבי יכול לראות ולעודד את קהל החסידים.

לקראת שמחת תורה של אותה שנה נבנה ליד החדר המיוחד מרפסת אותה מכסה ווילון, כך יוכלו קהל החסידים לראות ולהראות עם הרבי

החל מאז התפלל הרבי עשרות תפילות בחדר המיוחד ולאחריהן יצא למרפסת ועודד את שירת החסידים: יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

כך תפילה אחר תפילה, פעם אחר פעם יצא הרבי ובמסירות נפש ממש עודד, ושר בפיו הקדוש את ההכרזה הנצחית שלא תפסיק להתנגן: "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד."

אחד מן הרגעים המכוננים שארעו במרפסת הוא כמובן: יו"ד שבט תשנ"ג.

לכבוד היום הגדול והקדוש תוכנן מעמד סאטיילט (שידור לוויני, כמו זום של היום רק שאז זה היה דבר נדיר ויקר שדרש הפקה מיוחדת) מיוחד שישודר מ770 לכל העולם ובשיאו כשיצא הרבי למרפסת יקבלו כל החסידים עליהם את מלכותו של הרבי כמלך המשיח.

המעמד שגם קיבל את אישורו של הרבי התחיל כמתוכנן ובשעה היעודה כבר מאות אלפים מכל העולם, יהודים ושאנים צפו בו- בשיאו של הערב יצא הרבי שליט"א למרפסת וקיבל את ברכת החסידים, ואת התבטלותם והתקשרותם לרבי כמלך המשיח- כשלאחרי זה פרצה מפיות כולם שירת יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד עוצמתית שזכתה לעידודו של הרבי ששודרה

אבן הפינה

במשך השנים קהילת ליובאוויטש הלכה וגדלה, עד כי כבר המקום לא יכל להכיל את אלפי האנשים שביקשו לשהות ב770 ולהסתופף בצל קורתו.

שנים רבות דיברו ודנו אודות הצורך להרחיב את המקום עד שבי"ז אלול תשמ"ח נפל דבר. לאחר תפילת מנחה (בביתו של הרבי, עקב שנת האבלות על הרבנית נ"ע) ניגש הנדיב מר דוד צ"ייס והזמין את הרבי למעמד הנחת אבן הפינה להרחבת 770 שתוכנן להתקיים עוד באותו יום בחצר 770.

ההפתעתו הרבי נענה להזמנה, אלא שערך עם הנדיב 'דיל'- עיסקה: שהנדיב דוד צ"ייס ינאם במעמד בשפת האידיש- השפה עליה גדל. מר צ"ייס הסכים והשיחה בינו לרבי נחתמה במילים: "להתראות בחמש".

בזמן הקצר שנותר עבדו המארגנים בקדחתנות לארגן את השטח ולהכשירו למעמד המיוחד שהיה אמור להתקיים בנוכחות הרבי.

בשעה היעודה הגיע רכבו של הרבי, הרבי עלה על הבימה המיוחדת שהוקמה ומסר על הסטענדר שיחה בת 10 דקות בה דיבר על משמעותו של מאורע זה- הנחת אבן הפינה.

לאחר סיום השיחה כובד מר צ"ייס לנאום כחלק מן ה'עיסקה' בסיום הנאום שנאמר באנגלית אמר מר צ"ייס: "רבי, אמנם התחייבתי לנאום באידיש, אך מה אעשה ושכחתי שפה זו כמעט לגמרי והדבר קשה עלי, אך זאת אומר: רבי איך האב דיר ליב זייער זייער אסאך (רבי אני אוהב אותך הרבה מאוד)"- סיים מר צ"ייס את נאומו וירד מן הדוכן. באומרו מילים אלו חיך הרבי חיוך רחב (המוכר לנו מסיום הוידאו השבועי של הרבי). לאחר מכן ירד הרבי מן הבימה הרים אבן גדולה והניחה בבור שיועד לה.

עד היום כל הנכנס בכניסה הראשית ל770 יכול לראות את אותה האבן ניצבת בתוך מצבת שיש ומזכירה לכולם את הסיפור המיוחד העומד מאחוריה.

קיצער, ההוא שם זו קצת ימינה ההוא הזיו את הספרים שמאלה ו... זכיתי למקלחת רותחת על הבוקר של קפה חם ודביק.

מציק, לא נעים. אבל איך אמרנו? ירידה לצורך עליה.

כך לשם שינוי למשך כל היום אף אחד לא העז להתיישב על ספסל מלוכלך שכמוני, ויכולתי לראות ולשמוע בבירור כל מה שקורה כאן במרכז חב"ד העולמי- 770

וכך בשעת אחה"צ ראיתי את המקרה הבא:

קבוצת מטיילים ישראלים נכנסה ל770 בחשש, הם לא הכירו את המקום זאת פעם ראשונה שלהם כאן. הם הביטו ימינה ושמאלה, מנסים להבין מה מיוחד בבית הכנסת הזה שהם שמעו עליו כ"כ רבות. הם כמעט ויצאו החוצה אלא שאז ניגש אליהם בחיוך המפקד האגדי מוטי אקסלרוד, הניח להם תפילין, דיבר איתם על הגאולה הקרובה ועל המשיח שבדורנו וכמובן ערך להם סיור מרתק ומיוחד ב770.

ת'אמת אפילו אני שנמצא פה כבר הרבה שנים לא הכרתי את כל הפרטים שהוא אמר, אז לכבוד החיילים ה'מונחים' של 'קעמפ אורו של משיח' השתדלתי להקשיב היטב ולזכור כל פרט והנה חלק ראשון מהסיור המיוחד מוגש כאן לפניכם:

הרבי מלך המשיח שליט"א במרפסת

הקוואי קסאפ

יודע מה?
נשמע נחמד...

כל החיילים להיות
פונחים בפיקוס לא לזח!
חייל שזז יהיה פונח בבית!
איך חייל שלא פונח! כולט פונחים!

חיים יהודה
יש מצב
אתה פחליף
אותי?

כל היום
פונח פונח
פונח פונח
אני רק רוצה
להניח את הראש
על הכרית..

חיילים!
הפפ"ל השתגע!

אני חייב לנצח...

ובנתיים הפח"ט פזם

הפינה של מולנו

המשימה החודשית

שלח תמונה שלך יחד עם העלון!
התמונות הנבחרות יופיעו אי"ה בעלון
הבא של ממשיתים להלחם!
(אם אינך מעוניין, נא לציין זאת)
על ביצוע המשימה ניתן לעדכן (ע"י ההורים)
בכתובת המייל של מערכת ממשיתים להלחם:
ORO.M.L.770@GMAIL.COM
בין השולחים תתקיים הגרלה מיוחדת.

תן כותרת: _____

א ביסלע זינרויינעס...

המפקד הרשליה גולדברג

המגיד יוסי גבאי

המפקד (והקיסקאי) על מוגרבי

היום
הראשון

תבונות ודגעים

